

www.garantloekken.dk
info@garantloekken.dk
CVR-nr.: 32028608
Bank: Nordjyske Bank
Kontonr.: 9033 0000598526
Formand: Kristian Andersen
Telefon: 86987817 - 29433954

OPLÆG TIL MØDE MED FOLKETINGETS **ERHVERVSUDVALG DEN 6. MAJ 2010**

Garantloekken er en forening af garanter i den tidligere Løkken Sparekasse, der kollapsede den 1. marts 2009. Foreningen har lige nu 1370 medlemmer. Vi er i gang med at forberede et gruppespørgsmål mod Løkken Sparekasse og den tidligere bestyrelse for at få hel eller delvis erstatning for vores tabte garantikapital.

Vi har bedt om foretræde for Erhvervsudvalget for at orientere jer om den situation vores forening og dens medlemmer står i lige nu og for at påpege nogle uhensigtsmæssigheder og problemer, som vi føler, vi må slås med i forbindelse med vort arbejde med at få vores tabte garantikapital tilbage.

Den tilsendte skitse skulle i store træk forklare organiseringen efter Løkken Sparekasses kollaps.

Den valgte konstruktion omkring foreningen LS Løkken har givet os mange problemer i det daglige. LS Løkken har jo hverken administrative eller økonomiske ressourcer.

Når foreningen har henvendt sig til Løkken Sparebank om manglende information eller andre ting, er vi blevet henvist til LS Løkken, og så har vi jo i sagens natur ikke kunnet komme videre.

Hvor vi er placeret rent juridisk er for så vidt ligegyldigt for os, men man burde efter vores mening have pålagt Løkken Sparebank at tage sig af garanternes daglige spørgsmål og generel information til dem. Det er jo de tidligere medarbejdere fra Løkken Sparekasse, der er overflyttet til Løkken Sparebank.

Manglende information til garantene har været et af de helt store problemer fra alle involverede parter i sagen. Den første direkte information til garantene kom ud den 18. november 2009, altså ca. 8 måneder efter Finansiell Stabilitets overtagelse af Løkken Sparekasse. I disse 8 måneder kunne der sagtens sidde garantier rundt omkring i Danmark, der ikke vidste, at sparekassen var kollapsede, og at deres penge sandsynligvis var tabt.

Et andet meget stort problem for os er de urimeligt lange sagsbehandlingstider i Pengeinstitutankenævnet.

Hvis jeg læser Pengeinstitutankenævnets egen statistik korrekt, har man pr. 1. januar 2010 mere end 900 ubehandlede sager og med det antal sager, man har behandlet i første kvartal 2010, vil sagsbehandlingstiden være et godt stykke over to år.

Jeg ER bekendt med, at man er i gang med at nedbringe sagsbehandlingstiden, men erfaringsmæssigt tager det lang tid inden sådanne tiltag slår helt igennem, og selv med en meget kraftig forøgelse af personalet, vil det tage meget lang tid, inden man kommer ned på et acceptabelt niveau.

Det hjælper i hvert fald ikke ret meget på de i forvejen meget gamle sager.

Vi har medlemmer der har fortalt os, at de har sendt deres klager ind i sidste kvartal i 2008, og at de endnu ikke har fået en afgørelse. Dette understøttes af, at Ankenævnet i 2009 kun har behandlet 1 sag vedrørende Løkken Sparekasse

Vi har ca. 200 medlemmer, der har klaget til Pengeinstitutankenævnet.

Den lange sagsbehandlingstid har også den meget uheldige konsekvens, at der er mange, der må opgive at få deres sag behandlet i Ankenævnet, fordi det af Ankenævnets vedtægter fremgår, at så længe en sag verserer for Ankenævnet, kan klagesagens parter ikke anlægge en sag ved domstolene om de i klagen omfattede spørgsmål. Det betyder, at garantier der har indgivet en klage til Ankenævnet og som overvejer at deltage i foreningens gruppesøgsmål skal tilbagekalde deres klage til Ankenævnet.

Grundideen med Pengeinstitutankenævnet er efter min mening rigtig god. Stort set alle kan finde ud af at skrive en klage til Ankenævnet, og det er meget billigt at få en klage behandlet.

Spørgsmålet er om organiseringen af Ankenævnet er rigtig.

Den nuværende organisering betyder efter min mening, at pengeinstitutterne ikke har den fornødne respekt for Ankenævnet. Nogle af de første af vore medlemmers klagesager kørte rundt mellem Løkken Sparekasse, Løkken Sparebank og Finansiell Stabilitet i omkring 7 måneder, inden de igen landede hos Ankenævnet, som derefter skulle bruge mange måneder på at træffe en afgørelse.

Dette viser, at selvom pengeinstitutterne kun har 5 uger til at behandle og svare på klagerne, så svarer de tilsyneladende når det passer dem. Et af vore medlemmer har i øjeblikket en konkret klage der er sendt til Pengeinstitutankenævnet den 18. januar 2010 og selvom Ankenævnet har sendt klagen videre umiddelbart efter, har Løkken Sparebank ifølge Pengeinstitutankenævnet endnu ikke svaret tilbage, og Ankenævnet har tilsyneladende ikke mulighed for at gøre noget ved det.

Ud over meget lange sagsbehandlingstider hos Pengeinstitutankenævnet har vi også store problemer med at få svar på vore henvendelser til Løkken Sparebank. Dette gælder både vore medlemmers henvendelser og foreningens henvendelser. Vi har på nuværende tidspunkt henvendelser helt tilbage til februar måned som vi endnu ikke har fået svar på.

Jeg ved godt at Civilstyrelsen og Retssystemet ikke er Erhvervsudvalgets arbejdsområde, men af hensyn til helhedsindtrykket har jeg alligevel lyst til at sige en lille smule om de to instanser også.

Vi har nu ventet i næsten 8 måneder for at få en afgørelse på, hvorvidt vi kan få fri proces til at føre et gruppesøgsmål mod Løkken Sparekasse og dennes tidligere bestyrelse, og vi ved ikke præcist, hvornår vi kan få et svar. Vi har netop modtaget den tredje udsættelse, og denne gang har vi ikke kunnet få noget at vide om, hvornår vi kan forvente en afgørelse.

Så jeg tør næsten ikke tænke på de ventetider, vi kan se frem til, hvis vi efterfølgende skal videre til Procesbevillingsnævnet for slet ikke at tale om retssystemet, hvis vi da nogensinde kommer så langt.

Alle disse meget lange sagsbehandlingstider gør, at det kan være svært at holde sammen på foreningen, for som nogle siger – der sker jo ikke rigtig noget, og vi kan jo ikke få svar på noget som helst.

Det er en meget tragisk situation, rigtig mange mennesker er kommet i, mange har mistet hele deres livsopsparing og dermed mulighed for at have et supplement til folkepensionen. Mange har mistet en arv, og mange igen har mistet hele friværdien i et hus de har solgt.

I det år foreningen har eksisteret, har det største problem for foreningen dog været at skulle forsøge at give disse meget hårdt ramte mennesker en forklaring

på, hvorfor man ikke kan få en afgørelse fra Løkken Sparebank, Pengeinstitutankenævnet og Civilstyrelsen, så vi kan komme videre.

Det er utrolig svært at lade være med at blive bitter på 'systemet', når man over så lang tid dagligt har grædende og fortvivlede mennesker i telefonen, og man ikke kan gøre noget, fordi de forskellige myndigheder har så lange sagsbehandlingstider.

Ca. 1/3 af foreningens medlemmer er folkepensionister, og det er samtidigt dem, der har mistet rigtig mange penge.

Der er selvfølgelig også rigtig mange yngre mennesker, der er hårdt ramt af denne kollaps, f.eks. erstatning fra en arbejdsskade, opsparing til børnenes uddannelse, arv, gaver og meget andet.

Selvom man nyder stor opbakning fra sine medlemmer, vil jeg tillade mig påstå at det næsten er en umulig opgave for nogle få ildsjæle at stille noget op imod så store kræfter, som man oplever i en sådan sag som vores. Af den årsag er der selvfølgelig også nogle, der vælger at stå af midt i det hele, og et eller andet sted kan jeg godt forstå det. Det er efter min mening utroligt synd for alle også for samfundet som helhed, hvis man af den årsag bliver nødt til at stoppe på halvvejen.

Heldigvis vidste vi ikke hvad vi gik ind til, da vi startede, for så havde vi nok aldrig gjort det.